

Két évtizeddel ezelőtt, 2000 februárjában jelent meg a Halászati Lapok első száma. Ez akkor tudatosult bennem, amikor az első ideai lapszámot kézbesítette a posta. Telefonon „figyelmettem” a lap szerkesztőjét, Hajtun Györgyöt, hogy kerek évfordulóhoz érkezünk.

A magyarországi étkezési ponty meghatározó részét extenzív tógazdaságok termelik, de egyéb halfajok (növényevők, ragadozók) előállításában is döntő részt képviselnek a halastavak. Az elmúlt 10-15 évben folyamatos az igény a termelés növelésére az édesvízi akvakultúrában.

Balogh József, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet tisztelt elnöke nyolcvan éves. Sokan gondolják, hogy a kor csak egy állapot, s a beosztás, a hatalom a fontos, de korántsem így van. Az életút, a tartalmas, eredményes munkásság tiszteletet érdemel.

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XX. évfolyam
2019. február

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

Szükség van a hazai élelmiszeripari termékek népszerűsítésére

Az Agrármarketing Centrum által szervezett „Kapj rá!” halmarketing program 2023-ig népszerűsíti hazánkban a halfogyasztást a MAHOP Irányító Hatóság megbízásából. A kormánzatnak és a magyar haltermelőknek közös érdeke, hogy elmozduljunk az évi 6,3 kilogramm/fő/év fogyasztási szintről, a program azonban népegészségügyi okokból is fontos. Ondré Péterrel, az AMC ügyvezető igazgatójával nem csak a halmarketing programról, hanem az AMC további tevékenységéről is beszélgettünk.

• Igazgató úr, kezdjük személyes kérdéssel a beszélgetést: mióta vezeti a centrumot?

– Tavaly július 28-a óta vagyok az AMC vezetője. Nem ismeretlen számomra ez a terület, mert 2014-ben kerültem a mai Agrárminisztériumba, ahol dr. Nagy István titkárságvezetőjeként végeztem a munkámat. Ez a munkakör módot adott arra is, hogy megismerjem a magyar mezőgazdaság kihívásait és a problémákat, illetve az előttünk álló feladatokat. Miniszter úr felkérésére vállaltam el ezt a pozíciót, mivel óriási elkötelezettséggel, nagy tervekkel vágtam bele a 2018–2022 közötti agrárpolitika megvalósításába. Úgy gondoltam, hogy ebben a munkában a saját tapasztalataimat is hasznosíthatom, ezért nagyon is megtisztelő, fontos pozíció az AMC vezetése.

• Beszéljünk a nagy feladatokról...

– Ha kiemelhetek két előttünk álló agrárágazati kihívást, akkor először arról szeretnék beszélni, hogy hatékonyabbá, magasabb feldolgozottságúba, nagyobb hozzáadott értéket kibocsátóvá kell tennünk a magyar élelmiszeripart és mezőgazdaságot. A másik kihívás pedig – főként ebben a munkaerőhiányos környezetben –, hogy az ágazatot a fiatalokkal is megszeressük. Miniszter úr „zászlóshajóként” kezeli mindkét feladatot, s ezek megvalósításában az Agrármarketing Centrumnak

is meghatározó szereppel bír. Az első nagy feladat az ágazat modernizálása, amelyben az AMC több fronton is hatékonyan fel tud lépni. Egyrészt a saját külföldi exportpromóciós tevékenységünk során megkeresük azokat a hazai cégeket, partnereket, akik kellő minőségű, elegendő és az adott célpiacra sikeres termékekkel tudnak megjelenni. Ezekkel a cégekkel a most következő hónapokban is számos külföldi kiállításon jelenünk meg. Egyébként az AMC-nek két piaci eszköz- és feladatrendszere van. Egyrészt a hazai piacon többek között belföldi termékpályákon folytatunk nem konkrét termékekre vonatkozóan kampányokat, mégpedig azokon a termékpályákon, ahol szükség van a marketingtevékenységre az ágazat megsegítéséhez. Ilyen helyzet mindig adódik, gondoljunk csak a tavalyi almapiaci túltermelésre, amikor indokolt volt az alma promóciója. De említhetem az orosz embargó hatásait is, mivel az egyes ágazatoknak szükségük volt a hazai fogyasztásélénkítésre. Az afrikai sertéspestis okán a sertésfogyasztásához kötődő hasznos információkat is meg kell osztanunk, ösztönöznünk kell a tudatos vásárlói magatartást és fogyasztást. Másrészt a külföldi exportpromóciós tevékenységet említeném, amivel a magyar agrárium versenyképességéhez és jövedelmezőségének növekedéséhez egyaránt hozzájárulunk.

FOTÓK: HAJTUN GYÖRGY

Ondré Péter: hatékonyabbá, magasabb feldolgozottságúvá, hozzáadott értéket kibocsátóvá kell tennünk a magyar élelmiszeripart és mezőgazdaságot

– Az agrárágazat külkereskedelmi mérlegéből is kiolvashatók ezek a fontos, valóban meghatározó feladatok. Hazánk külkereskedelmi mérlegének egyenlege évek óta 3 milliárd dollár körül alakul, az exporttermékek jelentős része azonban még ma is alapanyagként talál vevőre a külpiacra, ezen pedig mindenképpen változtatnunk kell.

– A belföldi kampányok krízismegelőző, kríziskezelő jellege is érvényesül, hiszen a termékpályakampányokkal az adott termékek fogyasztását növeljük. De ezek a programok az egészséges táplálkozási szokások elterjesztéséhez is hozzájárulnak, mert – és ez hosszú távú feladat – a magyar társadalmat az egészséges, fenntartható táplálkozásra ösztönözzük. Az exportpromócióval a tárca azon politikai célkitűzésének megvalósításához járulunk hozzá, hogy a külpiacokon a minél magasabb szinten feldolgozott hazai termékek jelenjenek vevőre, ne az alacsony hozzáadott értékű, kevés hasznot hozó termékek iránt

► legyen csupán érdeklődés nemzetközi szinten.

• **Gondolom, Önöknek az élelmiszerbiztonság is központi kérdés, így a szakhatósággal, a NÉBIH-hel szoros a kapcsolatuk...**

– Így van, s azt látjuk, hogy a NÉBIH a vállalt hatósági feladatát, a hazai élelmiszerbiztonság garantálását maximálisan teljesíti. Minden kiállításon, minden külföldi megjelenésünkön elmondjuk, hogy aki Magyarországról vásárol élelmiszert, az nem csupán kiváló minőségű élelmiszerhez jut, hanem a világ egyik legbiztonságosabban előállított termékét veszi meg.

• **Milyen külföldi megjelenésekkel lehet számolni az idei évben?**

– Az idén 10-15 külföldi kiállításon jelenünk meg. A sort az Internationale Grüne Woche-val nyitottuk, amely egy diplomáciai és európai szinten kiemelkedően fontos élelmiszeripari és mezőgazdasági rendezvény Berlinben. Ráadásul Németország hazánk egyik legfontosabb kereskedelmi partnere, nem véletlen, hogy itt négy kiállítás kapcsán is jeleztük megjelenési szándékunkat, így a Fruit Logistica, a Biofach, a Grüne Woche s a Prowine Spirit rendezvényekre jelentkeztünk. A Prowine Spirit kiállításon a magyar pálinkával jelenünk meg, mert az ágazatban idén január elsejétől új – az EU által előírt – népegészségügyi adóval sújtják a termelőket.

• **Szóljunk a hazai promóciós programokról...**

– Az idei évben – részben az export növelése, részben az egészséges táplálkozás népszerűsítése miatt – a sertéshúskampannyal nyitjuk a programok sorát. A másik nagy promóciónk a „Kaj rá!” halfogyasztást ösztönző kampányunk, amely az AMC stratégiai feladata is. A halfogyasztás növelése idehaza alapvetően fontos, nemcsak azért, mert ennek az ágazatnak stabil belföldi felvevőpiacra van szüksége, hanem mert a halfogyasztás ösztönzése hozzá tartozik az egészséges táplálkozáshoz. Készülünk zöldség-gyümölcs termékpályakampannyal, folytatjuk az alma, a dinnye és egyéb ágazati termékek népszerűsítését. Emellett 2019-ben a nyúl és a juhhús hazai fogyasztásának növelése mellett is ki fognak állni. A programok megvalósítása során figyelünk arra is, hogy az adott termékekből elegendő, jó minőségű és mennyiségű árualap álljon rendelkezésre, és jelezzük a vásárlók felé azt is, hogy ezek hol érhetők el.

• **Hogyan jelentek meg a hazai haltermékek a programokban?**

– Tavaly 34 rendezvényen jelentek meg a hazai haltermékek, sőt, a fesztiválok gasztronómiai fogásokkal, kóstoltatással bizonyítottuk, hogy a halhúst igen változatosan, szálla nélkül, igen ízletesen lehet elkészíteni. Bemutattuk azokat a halfajokat is, amelyek biztonságosan elérhetők a hazai boltokban is. A hazai halászati ágazat nagy erőfeszítéseket tesz érdekében, hogy a halat minél inkább feldolgozottan juttassák el a fogyasztókhoz. Ehhez persze elengedhetetlen az ágazat fejlesztése, hiszen a fenntartható mezőgazdasági tevékenység kiváló példaként szinte zéró emisszióval lehet a halágazatban kibocsátást elérni.

– A fenntartható mezőgazdaság az egyik kulcsszavunk. Oda kell figyelni arra, hogy a mezőgazdaság minél kisebb károsanyag-kibocsátással állítsa elő az

A tavaly decemberben megrendezett Várkert Halbazar is nagy közönségsikert aratott

egészséges, biztonságos, jó minőségű magyar élelmiszert. Ebben a vonulatban a hálnak mindenképpen meghatározó szerep jut. Az ágazatnak törekednie kell a hazai önellátás javítására és ebben vannak tartalékai, hiszen halimportunk négyszer annyi, mint a hazai termelésű hal mennyisége. Az intenzív haltermelés növelését MAHOP-források is ösztönzik, az extenzív termelésben mintegy ötezer hektárnyi „tartalékunk” van. Jól érzékelhető, hogy az exportpiacokon is sikeresek vagyunk, afrikai harcra terén például Európában piacvezetők vagyunk, míg a pontytermelésben a harmadik helyen állunk a csehek és a lengyelek mögött.

• **A feldolgozottsági szinten azért van még bőven javítanivalónk...**

– Természetesen van. Ha a halágazat külkereskedelmi mérlegét nézzük, akkor jellemzően feldolgozott terméket, késztermékeket stb. importálunk, miközben zömmel élő halat exportálunk. Ezen az arányon is változtatni szükséges. Csúpan 12-13 halfeldolgozó működik az ország-

ban, ez nagyon kevés ahhoz képest, amekkora potenciállal rendelkezik az ágazat. Bízok abban, hogy idővel a feldolgozottsági szinten is tudunk változtatni.

• **Az ágazat ebből a szempontból kényszerpályán is mozog, mert a fogyasztói igény egyre erősebb a konyhakész termékek iránt.**

– Valóban. Azt tapasztaljuk, hogy egyre csökken az élő hal vásárlása iránti igény, mivel az elkészítése komoly feladat egy háziasszonynak. Sokat javulna a hazai haltermelés helyzete, ha magasabb feldolgozottsági szintű haltermékekkel jelennének meg a polcokon. S ha már a halfogyasztás növelésének a gátjait keressük, akkor meg kell említenünk a szállkát (amire az irdalás megoldást jelent), az iszapos mellékizt (amely ma már nem jellemzi a halakat), miként azt is, hogy az emberek nem tudják, hol vehetik meg a halat, és mitől friss a hal. A www.kapjra.hu honlapunkon rengeteg hasznos tudnivalót olvashatnak az érdeklődők. Az is megjelenik a honlapon, hogy komoly szaktudás kell az élő hal konyhakész elkészítéséhez. Tavaly november óta egy gasztrovideo-sorozat látható a honlapon, amelyekben Rácz Jenő Michelin-csillagos séf közreműködésével bemutatjuk a halfeldolgozás folyamatát és a változatos halrecepteket, valamint halboltokat is.

• **Van-e már hatása a halfogyasztást ösztönző kampánynak?**

– Szerintem már érződik a hatása, mert a kampánnyal minden fogyasztói réteget el tudunk érni. A programnak három eleme van: szerepel benne egy sajtó-, médiakampány, egy közösségimédia-kampány – mivel a fiatalokat az internetes térben lehet a leghatékonyabban megszólítani –, s talán a legszínesebb eleme a programnak az a gasztró road show, amelyről már említettem, hogy tavaly 34 rendezvényre települt ki. Az elmúlt évben másfél millió embert értünk el ezekkel a rendezvényekkel közvetlenül. Mivel a kóstoltatással egybekötött bemutatkozás a leghatékonyabb, ezért idén is folytatódnak a halas road show-k.

• **Végezetül: milyen a kapcsolatrendszerük az ágazatokkal, ezen belül a halászokkal?**

– Minden szakmai szövetséggel szoros az együttműködésünk. A MA-HAL-lal vállatva folytatjuk a kampányt, és minden rendezvényen jelen vannak az ágazat szakmai képviselői. A kampány programjait a MA-HAL vezetőivel folyamatosan egyeztetjük, s mind az Agrárminisztériummal, mind a szakmaközi szervezettel, mind a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával összehangoljuk a tevékenységünket.

H. GY.

Húsz éve a halászat szolgálatában

Két évtizeddel ezelőtt, 2000 februárjában jelent meg a Halászati Lapok első évfolyamának első száma. Ez akkor derült ki számomra, amikor az első ideai lapszámot kézbesítette a posta. Telefonon „figyelmeztetem” a lap szerkesztőjét, Hajtun Györgyöt, hogy kerek évfordulóhoz érkezünk, ami jó alkalmat kínál arra, hogy Olvasóinknak is felidézzük az elmúlt két évtizedet. Tény ugyanis, hogy igen sok változás történt a halászati érdekképviseletben, amiről a Halászati Lapok hitelesen tudósította a szakmát és a halászati ágazat tevékenysége iránt érdeklődő nagyközönséget.

Magam is csodálkoztam azon, hogy a húsz éve havonta nyolc oldalon megjelenő újság milyen sokrétűen, a teljesség igényével számol be az ágazat eseményeiről. Az évfolyamokat olvasva kitágult a világ, és jóleső érzéssel elevenítettem fel a történeteket. A lap indításakor az elnökség döntése arról szólt, hogy a lapon keresztül, az ágazat szereplőin túl tájékoztatást kapjanak a halászati ágazathoz kapcsolódó döntéshozók, külső szervezetek, fogyasztók és más érdeklődők. A lap betöltötte a neki szánt szerepet, mivel a Magyar Mezőgazdaság mellékleteként megjelenő havilapot nemcsak az ágazat szereplői, hanem az ág-

rágazat valamennyi szereplője is kézbe vehette.

Az elmúlt húsz évben az ügyet szolgálva szerkesztette a felelős szerkesztő a Halászati Lapot. Nagy hangsúlyt kapott az érdekképviseleti tevékenység, amelynek keretében az újságban bemutatták a testületi döntéseket, a hazai és a külföldi kapcsolatokat. Színes tudósítások jelentek meg a halászati rendezvényekről, így a halfőző versenyekről, a halfesztiválokról, a termékbemutatókról. Az érdekképviseletnek mindig is fontos volt a hatóságokkal való szoros együttműködés, aminek alakulásáról ugyancsak pontos képet kapunk, mert a jogszabályalkotástól kezdve az irányító hatóság intézkedéseiig olvashatunk a lap hátsólapjain.

A lapban folyamatosan bemutattuk a haltermelés szakmai aktualitását, az új technológiai módszereket, a kutatás-fejlesztés, az innováció tendenciáit.

A riportokon keresztül a tagság véleménye is nagy hangsúlyt kapott, bemutatva a gazdálkodó egységeket és a tógazdaságok munkatársait. Nyomon követhetjük azt is, hogy a halászati szakemberek milyen kiüntetésekkel vehettek át. Az ágazat meghatározó személyiségeinek tevékenysége is

helyet kapott a lapban. Az első évfolyamokban még a sikeres szakmunkás-, és technikusképzésről olvashatunk, ám a munkaerőhiánnyal párosuló problémák is megjelentek. Az évfolyamokat lapozgatva megtaláljuk az egyes évek szakmai megalapozottságát, illetve azt is, hogy az elképzelésekből mi és hogyan valósult meg. A halászszaknak mindig fontos volt a horgásztársadalommal való kapcsolattartás. Ennek alakulásáról is rendre megjelentek az aktuális eseményekről szóló tájékoztatók. Az utóbbi évek eseményeinek hatására a horgász-halászszerkezetek stratégiai együttműködésben rögzítették a közös tennivalókat. Az Európai Unióhoz történt csatlakozás óta nagy hangsúlyt kap a magyar halászati ágazatot érintő uniós döntések, szabályozás, támogatási rendszerek bemutatása is.

Az évforduló kapcsán ez a kis írás legyen emlékeztető, és köszönet a lap hiteles tájékoztatásáért. A húsz év igazolja, hogy helyes döntés született a lap indításakor. Bár ma már az internet világa az uralkodó, de a Gutenberg-galaxisnak, köztük a Halászati Lapoknak továbbra is helye és fontos szerepe van mindennapi életünkben.

BALOGH JÓZSEF

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet és a Tokaji-Hal Kft. tisztelettel meghívja Önt és kedves partnerét, valamint kollégáit a VIII. NEMZETI HALÁSZBÁL rendezvényre.

Időpont:
2019. február 23. szombat

Helyszín:
Tarczal, Andrásy Rezidencia Wine & SPA****

Részvételi díj:
15.900 Ft/fő

Tovább részletek és jelentkezés:
www.magyarhal.hu

*Nemzeti Halászbál
2019*

DR. ENTZ FERENC MEZŐGAZDASÁGI SZAKGIMNÁZIUM, SZAKKÖZÉPISKOLA, ÉS KOLLÉGIUM
Velence, Országút 19.

Legyen hivatásod a hobbid!
Halász, haltenyésztő szakközépfiskolai képzés a Velencei-tónál!

8. osztályosok figyelem!

Iskolánk a 2019/2020. tanévtől 3 éves, nappali tagozatos képzést indít **halász, haltenyésztő** szakon. A képzés részletes ismertetése, további információ iskolánk honlapjáról érhető el.

www.entz.hu

Milyen jövő vár a magyar tógazdákra?

A magyarországi étkezési ponty meghatározó részét extenzív tógazdaságok termelik, de egyéb halfajok (növényevők, ragadozók) előállításában is döntő részt képviselnek a halastavak. Az elmúlt 10-15 évben folyamatosan jelen van az igény, hogy az édesvízi akvakultúrában növelni kell a termelés intenzitását, mert valós piaci igényeket elégítene ki az intenzív módszerekkel előállított többlet halhús. Különböző technológiákat ismertünk meg az évek során (ketreces tartás, tó a tóban megoldás, recirkulációs rendszerek stb.), melyek alkalmazásával drasztikusan emelhető az egységnyi térfogatban előállítható halhús mennyisége.

Az elmúlt évek statisztikái (AIK) azonban nem mutatnak jelentős növekedést az étkezési ponty mennyiségében, sőt egyfajta kiegyensúlyozottság látszik az adatokban, amit egyértelműen az extenzív tógazdaságok alacsony szintű, de évről évre megbízható termelése eredményez. Ha ez így van, akkor be kell látnunk, hogy kutathatjuk és bemutathatjuk az intenzív akvakultúra haltermelés módszereit és eredményeit, de legalább ilyen, ha nem jelentősebb mértékben kellene előtérbe helyeznünk az extenzív tógazdasági haltermelést és annak pozitív externáliáit.

A 2018-as év még nem szerepelhet az adatsorban, de szerintem jelentősebb emelkedés lesz az étkezésponty-kibocsátásban (1-2000 tonna), ami egyértelműen az ÁFA-csökkentés gazdaságfeligéző hatásának a következménye.

A magyar extenzív tógazdasági étkezésponty-(és egyéb halfajok)kibocsátásnak vannak tartalékai. Természetesen ezek nem korlátlanok, de egyrészt a fajlagos mutatók 10-50 százalékkal javíthatóak (jobb tápanyag-utánpótlással a vizekben, a piaci igényekhez alkalmazkodó népesítéssel, a technológia fegyelmezett betartásával, az állategészségügyi helyzet javításával és még sorolhatnánk). Másrészt a halastó művelési ágba tartozó, de nem üzemelő területek (2-3000 ha) termelésbe vonása is igen fontos tényezője a termelés növelésének. Harmadrészt a jelenleg csökkentett üzemmódban termelő tavak rekonstrukcióját is fel kellene gyorsítani. Mit nevezünk

rekonstrukciónak? Azt, hogy a rekonstrukció során az eredeti vízjogi üzemeltetési engedélyben szereplő paramétereket (ennek alapja a kiviteli terv) helyreállítjuk. Mivel a rekonstrukció során az eredeti állapotot állítjuk vissza, ezért az engedélyezési hatóság a nem engedélyköteles kategóriába sorolja az ilyen jellegű beruházást.

Jelen cikk ez utóbbi tényezőre, a rekonstrukció jelentőségére szeretné felhívni a figyelmet. A Közép-Európában üzemelő, több száz éves tavak kitűnő példái annak, hogyan lehet fenntartható módon egészséges élelmiszert előállítani. A halastavak tótörzskönyveinek (?) adataiból jól látható, hogy a mi éghajlati és domborzati viszonyaink között a rendszeres évi karbantartás mellett 20-30 évente átfogó tőrekonstrukcióra van szükség (mederkotrás, halágykotrás, lehalászóhely tisztítása, gátak javítása, műtárgyak felújítása vagy cseréje) ahhoz, hogy az adott tó termelési potenciálja, a termelés és a lehalászás biztonsága drasztikusan ne csökkenjen. A rekonstrukció során a tófenék kotrásával el kell távolítani az évtizedek alatt felhalmozódott iszapréteget (a költségek 70-75 százalékát ez képezi), a gátak profilját helyre kell állítani (15-20 százalék) és a műtárgyakat fel kell újítani (5 százalék), a halágyakat és lehalászóhelyeket ki kell tisztítani (5-10 százalék) a biztonságos termelés és halászat érdekében.

Számításaim szerint hazánkban évente 1100-1150 hektár halastavat kellene

rekonstrukció alá vonni az ideális állapot fenntartásához. Úgy vélem, hogy a fenti állítással a 85 százalékban magántulajdonban lévő halastavak üzemeltetői tisztában vannak, és talán egyet is értenek vele. A tények ellenben azt mutatják, hogy ennek a kívánatos állapotnak a közelében sem vagyunk (lásd a táblázatban az AKI-adatokat). Vajon miért? Nem gondolom, hogy a magyar tógazdák saját hosszú távú érdekeik ellen dolgoznának, bár nyilván nem mindenki akar és képes hosszú távon tervezni. Vélhetően máshol kell keresni a probléma gyökerét. A jelenlegi támogatási rendszerben (MAHOP) az extenzív tógazdasági haltermelés eredményessége alacsony (4-6 százalék), a MAHOP 2.5 pályázatban a kompenzáció mértéke megalázóan kevés (a mezőgazdaság bármely ágazatával összehasonlítva is). A tógazdák többsége nem rendelkezik a szükséges önerővel.

A rekonstrukciós költségek egyre magasabbak (1,5-2 millió Ft/ha). Ha megpróbálnánk a kívánatos területi értéket megvalósítani, az évente 984 millió forintnyi támogatási forrást jelentene a MAHOP 2.2-ből, ami 7 év alatt 6888 milliárd forintot, a MAHOP-keret 42,85 százalékát jelentené, ami nyilvánvalóan nem lehetséges. A MAHOP 2.2 kiírása több ponton sántít, a kérelmek elbírálása elviselhetetlenül elhúzódik, az ellenőrzés nem szakszerű, és nem kellően következetes. A rekonstrukciót megelőző helyszíni szemle jó gondolat, de a kivitelezés során is szükség lenne – a visszaéléseket megelőzendő – szűrőpróbaszerűen ellenőrizni a munkálatokat. A kifizetés előtt pedig szakszerű átfogó ellenőrzést kell elvégezni (GPS alapú mérések stb.), nem csupán a papírok meglétét és a dátumok helyességét vizsgálni.

A következő ciklusra történő felkészülés során a szakmaközi érdekképviseleti szervezet észrevételeit célszerű lenne már az eredeti kiírásba beépíteni, nem pedig utólag folyamatosan módosítani a kiírást (jelentős időhátrányt szenvedve ezáltal). Sajnos még mindig több gazdálkodó küzd azzal a problémával, hogy a halastómeder (tófenék) és a halastóhoz tartozó felépítmények (gátak, műtárgyak stb.) tulajdonjoga nincs egy kézben. A bizonytalan tulajdonviszonyok nem segítik elő az ilyen jellegű hosszú távú beruházások megvalósítását.

Felvetődhet a kérdés, ugyan kinek probléma az, hogy a magyar tógazdasá-

Termelési eredmények

Év	Étkezési ponty (t)	Üzemelő terület (ha)	Rekonstrukció (ha)	Új tó (ha)
2013	9641	24 608	467	0
2014	10 377	24 121	697	50
2015	10 858	26 206	675	57
2016	9910	26 706	316	35
2017	12 240	26 065	222	37

gok étkezési-hal-termelése nem növekszik évről évre dinamikusan? Hiszen így a belföldi piacon folyamatos a kereslet, a magyar tógazdák biztosan tudják értékesíteni a halaikat, és minden rendben van. Csakhogy az előző években (HOP) és jelenleg is (MAHOP) komoly pénzeket (800 millió forintot) költünk el a halfogyasztás népszerűsítésére, bízva abban, hogy a jelenlegi alacsony szintű, 5,5-6 kg/fő/év fogyasztás a ciklus végére legalább 50 százalékkal növekedni fog. Kérdem én, mi lesz, ha a lassan, de biztosan emelkedő életszínvonal mellett a vásárlók valóban elhiszik, hogy a magyar édesvízi hal fogyasztása az ő egészségüket szolgálja, és elkezdenek rendszeresen halat vásárolni?! A jelenlegi infrastruktúrával (a lassan, de biztosan csökkenő haltermelési potenciállal) hogyan tudjuk majd a „Kapj rá!” projekt segítségével generált fogyasztói igényeket kielégíteni?

Ehhez a feladathoz a tógazdáknak és az ágazati politikáért felelősöknek is fel kell nőniük. Ezért gondolom, hogy a termelők kezében lévő tartalékokat a termelőknek kell tudatosan fel- és kihasználniuk, míg az ágazati politikáért felelősöknek a gazdasági környezetet kell úgy alakítaniuk (2020–2027), hogy az extenzív tógazdasági haltermelés hosszú távon fenntartható módon működjön.

KOVÁCS ZOLTÁN

Tiszasülly

Jó hír a gazdáknak!

Németh István elnök örömmel jelentette be, hogy a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) két éves érdekvédelmi munkájának eredményeként 2019. január 1-től 1500 Ft/ha/év összegre mérséklődött a vízszolgáltatási díj. Ez a díj egységes minden vízszolgáltatónál, és tartalmazza az éves alap-, és a változó díjat is. Ennek a változásnak köszönhetően megszűnnek a régiós különbségek, és ágazati szinten több mint félmilliárd forint marad évente a gazdálkodóknál.

Íme a részletek:

A Kormány 288/2018. (XII. 21.) Korm. rendelete vízgazdálkodási tárgyú kormányrendeletek módosításáról: A mezőgazdasági vízszolgáltatás díjképzési rendjéről szóló 115/2014. (IV. 3.) Korm. rendelet módosítása

Az R4. 4/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4/A. § (1) A vízszolgáltatási egységre vonatkozó alapdíjtételt a vízszolgáltatási egységre egy mezőgazdasági vízszolgáltatási idényre eső összes állandó költség és az adott mezőgazdasági egységben a tárgyévben mezőgazdasági vízszolgáltatást igénybe vevők vízjogi engedélyekben lekötött vízmennyiség hányadosaként kell megállapítani

(2) A vízszolgáltatási egységre vonatkozó változó díjtételt a vízszolgáltatási egységre a tárgyévre jóváhagyott összes változó költség és a vízhasználók által a – vízszolgáltatótól az

adott vízszolgáltatási egységre – tárgyévre igényelt összes vízmennyiség hányadosaként kell megállapítani.

(3) A vízszolgáltatási egységben egy mezőgazdasági vízhasználó által a vízhasználatért fizetendő éves alapdíjat az (1) bekezdés szerinti alapdíjtétel és a mezőgazdasági vízhasználó adott vízhasználatra kiadott vízjogi üzemeltetési engedélyében meghatározott éves lekötött vízmennyiség szorzata adja.

(4) A vízszolgáltatási egységben egy mezőgazdasági vízhasználó által a vízhasználatért fizetendő változó díjat a (2) bekezdés szerinti változó díjtétel és a vízhasználó által ténylegesen átvett vízmennyiség – beleértve a vízhasználó csatornarendszerének feltöltését szolgáló vizet is – szorzata adja.

(5) Egy mezőgazdasági vízhasználó által fizetendő vízszolgáltatási díj vízhasználatonként a (3) bekezdés szerint számított alapdíj és a (4) bekezdés szerint számított változó díj összege.

(6) A (3)–(5) bekezdésben, a 6. § (1) bekezdésében és a 8. §-ban foglaltaktól eltérően a halastavi (tógazdasági) célra továbbított vízmennyiség után a mezőgazdasági vízhasználó a vízjogi üzemeltetési engedélyében meghatározott halastó területe alapján számítva évente 1500 Ft/hektár díjat fizet a vele közvetlen kapcsolatban álló mezőgazdasági vízszolgáltatóknak.”

2019. január 1-jén lépett hatályba a rendelet

Forrás: Magyar Közlöny 2018. évi 209. szám 64. oldal (melléklet)

SZENT ISTVÁN
EGYETEM

Tanszékünk a 2018/19. tanév második félévében megfelelő számú jelentkező esetén elindítja a felsőfokú végzettségre épülő, két éves (4 szemeszteres), akkreditált (OH-FHF/323-71201), levelező tagozatos **Halászati-halgazdálkodási szakirányú továbbképzést**. A képzés költségterítése 140 000 Ft/félév.

1. Halászati-halgazdálkodási szakirányú továbbképzési szak céljai

1.1. A tógazdasági haltermelés részéről jelentkező szakember igény kielégítése. Jelenleg az ágazati működő tőke nagy hányada áramlik a termelő terület növelésének (tőépités) irányába, ami a termelés további bővülését vetíti előre.

1.2. A természetes vízi halgazdálkodást hivatászerűen művelő vízhasználók szakember igényének kielégítése. Törvény rendelkezik arról, hogy az 200 hektárnál nagyobb vízterületen gazdálkodó, halászati joggal rendelkező szervezeteknek (halászati szövetkezeteknek, korlátolt felelősségű társaságoknak, nagyobb horgászegyesületeknek, horgász szövetségeknek és önkormányzatoknak) halászati üzemtervet, telepítési tervet stb. kell készíteni és felsőfokú

HALÁSZATI-HALGAZDÁLKODÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉS (posztgraduális szakmérnökképzés)

halászati képesítéssel rendelkező szakembert kell alkalmazni.

1.3. Az FM szakigazgatási szervezetébe sorolt Megyei Kormányhivatalok Vadászati és Halászati Osztályainak szakember-képzése, valamint a nemzeti parkokban, természetvédelmi területeken, tájvédelmi körzetekben rokon szakterületeken (vizes élőhelyek, védett vagy fokozottan védett vízi ökoszisztémák kezelése) dolgozó szakemberek képzése.

2. **A képzésben résztvevők köre:** Agrár képzési terület mezőgazdasági, illetve környezetgazdálkodási és természetvédelmi képzési ágában szerzett, alapszintű mérnök szakképzettség, ideértve a főiskolai végzettséget is.

3. **Tantárgyi követelmények:** Az egyes tantárgyak ismereteinek ellenőrzése történhet szóbeli vagy írásbeli vizsga keretében a vizsgaidőszakban, vagy az évközi munka alapján, írásbeli (Zh) dolgozat(ok) kiértékelését követően megajánlott jegy alapján. Az ellenőrzés módjáról a tervezett szak tanterve nyújt tájékoztatást.

4. **A szakdolgozat követelményei:** Minden hallgató önálló munkával szakdolgozatot

AKVAKULTÚRA- ÉS
KÖRNYEZETBIZTONSÁGI
INTÉZET

készít. A szakdolgozat témáját tanszékek oktatói, kutatói hagyják jóvá. A szakdolgozatokat benyújtás után két bíráló véleményezi. A hallgató a szakdolgozatát a záróvizsgán mutatja be és válaszol a bírálók kérdéseire.

5. **Záróvizsga:** A záróvizsgára bocsátás feltételei: (1.) A tantervben előírt tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése, (2.) 120 kreditpont megszerzése, (3.) Szakdolgozat benyújtása és elfogadása. A záróvizsga részei: (1.) A szakdolgozat megvédése, (2.) Komplex szóbeli szakmai vizsga. A záróvizsga eredménye: A záróvizsga eredménye a szakdolgozatra és védésre adott egy érdemjegy és a komplex vizsgára adott érdemjegy számtani átlaga, egész jegyre kerekítve.

6. **Információ:** Érdeklődni és jelentkezési lapot beszerezni a következő címen lehet: Szabóné Péli Anasztázia tanulmányi előadó; Szie, MKK, Tanulmányi Titkárság; e-mail: pe.li.anasztazia@mkk.szie.hu; Tel: (+36) (28) 522-000/1604. mellék; Szakmai tájékoztatást kérhet: Dr. Szabó Tamás szakasszisztentstől (Szie, MKK, Halgazdálkodási Tanszék) a következő E-mail címen: szabo.tamas@mkk.szie.hu

A haltermeléstől az érdekképviseletig

Balogh József, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) tiszteletbeli elnöke nyolcvan éves. Sokan gondolják, hogy a kor csak egy állapot, s a beosztás, a hatalom a fontos, de korántsem így van. Az életút, a tartalmas, eredményes munkásság tiszteletet érdemel, hiszen minden korban meg kell küzdeni az eredményekért. Az elnök urat harminc éve ismerem, szakmai barátsággal viseltetünk egymás iránt, így krónikásként is tudom, hogy az ünnepektől ugyan mindig kompromisszumkészten az ügyek megoldásához, de soha nem engedett a szakmai elképzelésekből, célkitűzésekből.

• Elnök úr, kezdjük a beszélgetést a családi háttér felelegetésével: vallási nevelést kapott, s talán ide, a bibliai tanításhoz köthető a hallal való szoros kapcsolatának a kialakulása...

– Vicesen azt szoktam mondani, hogy Jézus a halászok közül választotta a tanítványait, engem pedig a vallástól vitt el a halászat felé. Édesapám lelkész, édesanyám kántor tanítónő volt, ami meghatározta a családban uralkodó szellemiséget. Visszaemlékezve a gyerekkoromra, volt halászzal kapcsolatos élményem is, hiszen a szüleim kedvelték a halat, ezért hetente legalább egyszer (péntekenként) haléltelt fogyasztottunk. Tápiószelén nőttem fel, a Tápió folyócska mellett, ahol volt egy halász (Rideg volt a vezetékneve), akinek a felesége minden héten terítette a friss halat a faluba'. Mondanom sem kell, megszerettem a halat, s miután főként pontyot főztünk, így nekem ma is ez az egyik kedvencem. Ridegné ritkán lepott meg bennünket harcsával, amit már szintén akkor megszerettem. Ma is ezt a két fajt tartom meghatározónak a tógazdaságunkban. Horgászélményeim is vannak, hiszen ahogy cseperedtünk, 10-12 évesen már mogyoróbotot vágunk, parafa dugóból úszót csináltunk, és arra tettük rá a horgot. De miután mozgékony gyerek voltam, nem nagyon tudtam türelmesen egy helyben ülni, és figyelni az úszót, ezért ritkán fogtam kisebb halat, keszegféléket. Viszont a Rideg bácsinak több gyereke volt, akikkel az akkor még nem szabályozott Tápió öntéseiből szedtük össze a kinn rekedt halakat. Az ártér pedig kiváló ivadéknevelő helye volt a halaknak, s itt figyeltem meg, hogy a halszaporodás hogyan zajlik, és hogyan megy végbe a természetes úton való állományfenntartás. Az ártéren, amikor a víz már visszahúzódott, tulajdonképpen halásztunk, mégpedig a Rideg gyerekekkel, borítóval (kiselejtezett fűzfakosár-

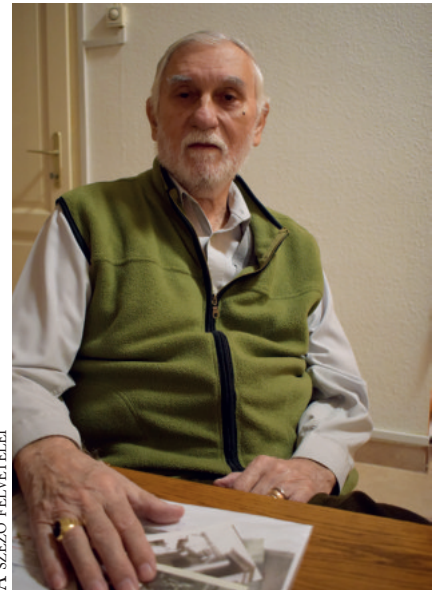
ral) fogtuk ki a nagyobb, visszamaradt pontyokat, harcsákat.

• Ha kanyargós úton is, de eljutott a halászhoz...

– Igen, mert állatorvos szerettem volna lenni. Cegléden érettségiztem, nyáron állatorvos mellett „felcserkedtem”, pestis ellen oltottuk a csirkéket, miskároltunk stb. Bár jelesre érettségiztem, de valószínű a származásom miatt nem vettek fel az állatorvosi egyetemre. Ebben az időszakban – az ötvenes évek végén, hatvanas évek elején – az állami vezetésnek feltűnt, hogy a szövetkezetek rosszul működnek, mert nem volt megfelelő vezetői káderállomány, ezért a gödöllői agrár egyetemre sok fiataalt vettek fel. Én is ide kerültem, mert az állatorvosi egyetemről átirányítottak az agrár egyetemre, mivel a felvételem jól sikerült. Száznegyvenen kezdtük el az egyetemet.

• Volt-e valamilyen kapcsolata a mezőgazdasággal?

– Igen, volt, mert édesapám javadalmaszásához tartozott a Tápiószelői Egyházközség tulajdonát képező föld haszna, amit bérbe adtunk. A bérleti díjat terményben és lisztben fizették, de csépléskor mindig kijártunk édesapámmal a gazdaságba, illetve amikor a különböző munkákat végezték. Magunk sütöttük a kenyert, állatot tartottunk, nem állt tőlem messze a mezőgazdasági tevékenység sem. Gödöllőn 1956-ban keztem meg az egyetemi tanulmányaimat, érdekes módon itt is kapcsolatba kerültem a halászzal. Az egyetemen az állattani tanszéken foglalkoztak a halászzal, Molnár Gyula és Széki Pál vezették a szakkört, s én ide jártam, vagyis a hal felé orientálódtam. El is végeztem a fél éves kurzust, Woynarovich Elek előadásait hallgattam, és vizsgáztam is halászból. Ez el is döntötte a pályámat, sikerült elérnem Molnár Gyula támogatásával, hogy az egyetemi évek alatt hat héten keresztül az Alsó-Somogy Megyei Hal-

A SZÉZŐ FELVÉTELEI

gazdaságban gyakornokként dolgoztam. Ez azért érdekes, mert a halászat az egyetemen nem szerepelt a kötelező gyakorlati helyek között. Itt sok meglepetés ért, mert a gyakorlati élet egészen más problémákkal szembesített, mint amit addig a halászzatról megtanultam. De 1960-ban, agrárdiplomával a zsebemben, Dombóváron kaptam állást, a Halgazdasági Tröszt Tolna-Baranya Megyei Halgazdaságában, ahol gyakornokként, majd a sumonyi halas üzemegység vezetőjeként dolgoztam. Itt három évet töltöttem el, aztán visszahívtak a dombóvári központba, ahol a hal mellett sertéssel, baromfival, központi szállítással, építőbrigáddal, műhellyel is foglalkoznom kellett. Mindeközben 1965-ben megszereztem a halászati szakmérnöki diplomát is. Azt mondhatom, hogy kitégult a világ előttem.

• Mennyi időt töltött dombóvári halgazdaságban?

– Ha jól számolom, 14 évet. De miután szervezeti változásokat hajtottak végre – a tröszt halgazdaságai átkerültek az állami gazdaságokhoz –, áthelyeztek a Bikali Állami Gazdasághoz, ahol 1974-től 1987-ig dolgoztam, ami jelzi, hogy mindig hűséges voltam a munkahelyeimhez. Itt is végigjártam a ranglétrát, de nem ez a fontos, hanem az, hogy a bikali haltermelési rendszer kidolgozásában részt vehettem.

• Hogyan került a gazdasági életből az érdekképviseletbe?

– Úgy, hogy 1986 őszén megkeresett Csoma János, a Halászati Termelőszövetkezetek Szövetségének titkára, aki ága-

zatpolitikai titkárnak hívott meg. Ezt a tisztséget 1991. november végéig töltöttem be. Új feladatokat kellett megoldani, a halászati ágazat szakmai koncepciójának kidolgozása mellett az érdekvédelem, az érdekképviseleti tevékenységet is el kellett végezni. Javaslatomra változott a szervezet neve 1989 decemberében Haltermelők Országos Szövetségére. Az új szövetségben 1991-ben megválasztottak titkárnak, majd – beosztásom változtatlanul hagyása mellett – igazgatói címet is kaptam, amit 1999-ig, a nyugdíjazásomig viseltem. A Halászati Termék-tanács 1992. évi megalakulásától annak a Haltermelők Országos Szövetségével történt egyesüléséig, 2004-ig voltam az elnöke.

• Ezt az időszakát már én is jól ismerem: a Haltermelők Országos Szövetségének 2010. évi kettéválása után az újonnan alakult Magyar Haltermelők és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetsége (MAHAL) tiszteletbeli elnöke lett, amely címet a 2017-ben, a két szakmai érdekvédelemi szervezet összeolvadásával megalakult Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezetben (MA-HAL) is megtartotta. Tavaly azonban végleg nyugdíjazta magát, és nem vállalt már semmilyen felkérést. Önt olyan embernek ismertem meg, aki mindig kereste az újdonságokat, a kreatív megoldásokat.

– Köszönöm, hogy így látja, mert valóban, mindig azokat a megoldásokat kerestem, amelyek előre viszik az egész ágazat fejlődését. Az érdekvédelem munkában például azt javasoltam az elnökségnek, hogy – miután a halgazdasági tröszt megszűnt, amely jól képviselte az országos halászatot – hozzunk létre egy egyesületet az Állami Gazdaságok Országos Központjában működő halgazdasági egyesülettel. Ezt sikerült megvalósítanunk, mint ahogy azt is, hogy az érdekvédelemhez nem csak a gazdasági szervezetek, hanem az állami gazdaságok is csatlakozhattak. Ekkor változott a szövetség neve Haltermelők Országos Szövetségére. Az már csak történelem, hogy 1992-ben létrehoztuk a termék-tanácsot, amelynek az elnöke lettem. Ezek a lépések elősegítették, hogy a kor kihívásaihoz igazodva végezzük az érdekvédelemi és a szakmai munkát.

• Milyen volt a kapcsolata a magyar halászat akkori nagyjaival?

– Szerencsésnek mondhatom magam, mert akik az egyetemen tanítottak, azokkal később munkatársi kapcsolatom lett. Woynárovich professzorral, Molnár Gyulával, *Antalfy Antallal*, *Tölg István-*

nal, *Ribiánszky Miklóssal* jó, alkotó munkakapcsolatot ápoltam. A '60-as évek elejétől a magyar halászatban óriási reformok zajlottak, a termelési technológiák jelentősen megváltoztak, ami a hal-szaporításban, a takarmányozásban, a trágyázásban, és sorolhatnám tovább, mi mindenben nyilvánult meg. Ekkor tértünk át a vegyes telepítésről a falkás népesítésre, majd a polikultúras népesítésre, a növényevő import halakkal. De itt hadd mondjam el, hogy követtünk el hibákat is, például a polikultúrában részt vevő halfajok arányát kezdetben nem jól határoztuk meg, túlnépesítettük a tavakat. Viszont sokat fejlődött az ágazat a műszaki vonalon a gépesítések terén. A tógazdasági haltermelés és a természetes vizek kezelésének a fejlesztése állt szakmai munkám középpontjában. Én már nyugdíjasként éltem meg az iparszerű haltermelési technológia elterjedését. Intenzív haltermelési technológiában nem mindegyik halfaj termelhető, az afrikai harcsa megtalálása azonban sikert hozott. Jelenleg a süllő intenzív termelése is folyik, de még kísérleti szakaszban vagyunk. Azt mondhatom, hogy a halászatot csak úgy lehet művelni, ha az ember elkötelezett iránta. Én azért szerettem ezt az ágazatot, mert az élet mindig hoz valami újat, és folyamatosan tanulni kell. A melegvérű állatoknál látjuk az állományt, de a hálnál rengeteg következtetést kell levonni a termelés során ahhoz, hogy a végén, a „betakarításkor” a kívánt eredmény szülessen. Az eredményt ugyanis csak a lehalászás után tudjuk megmondani. Sémákban nem gondolkodhatunk, mert a haltermelés is – miként a növénytermesztés – ki van téve az időjárásnak, a vízviszonyok alakulásának, és még sorolhatnám. Rimánóczy Endre, az egyik tanítóm (mellesleg az apósom is volt) fogalmazta meg, hogy minden tónak lelke van, és ezt megismerve telepítsük a halakat.

• Nagy változás volt-e az életében az érdekvédelemi munka megtanulása?

– Mondhatom, hogy igen, mert a termelésben már kialakítottam a munkastílust, és tudtam, mire kell odafigyelni. Az érdekvédelemben is megpróbáltam egyfajta rendszert felépíteni, amely az emberi kapcsolatokon alapszik. Az emberi kapcsolatokat három kategóriába sorolom. Van egyrészt a tagság, akikkel a szervezetet irányítóknak kell jó, szoros kapcsolatot ápolniuk. Vannak az irányító hatóságok, amelyekkel szintén aktív napi kapcsolatot kell tartani. A harmadik kategóriába sorolom azokat a munkatársakat, akikkel el kell érni az ered-

ményeket. A rendszerváltás után jelentősen megváltozott az ágazat tulajdonosi-termelési szerkezete, atomizálódott a termelés, de a halfogyasztás növelése mindig is fontos kérdés volt mind az ágazat, mind a döntéshozók számára. Éppen ezért kellett, és kell ma is mindenütt jelen lennie az érdekvédelemnek, mert csak így lehet e kicsi, de fontos ágazat szereplőinek az érdekeit érvényre juttatni. Széchenyi István gondolata, hogy „legyen jelszavunk, tőlünk függ minden, csak akarjunk”.

• Mit adott Önnek a halászat?

– Sikeresen éltem meg a szakmai pályafutásomat. Igyekeztem nem elhessegetni a problémákat, hanem igyekeztem megoldani azokat. Sőt, arra is törekedtem a gazdálkodásban, hogy a problémák keletkezését megelőzzem. A hibákból, problémákból persze, tanul is az ember, mert csak úgy lehet előbbre lépni, ha az adott kérdést elemezzük. Amit nem sikerült megoldani az ágazatban, az a halfeldolgozás, ami nagyon is lényeges kérdés. Bicalon mi is próbálkoztunk, épült egy korszerű halfeldolgozó, de nem a kornak megfelelő termékeket állítottunk elő. Ma már látszik, hogy konyhakész haltermékekkel kell a piacon megjelenni, mert ezzel lehetünk versenyképesek a tengeri hallal szemben. És szükség van a marketingre is. Hiányolom a ponty promótálását, elsősorban azért, mert ez a fő halunk, amely jó ízű, egészséges, sokféleképpen elkészíthető halhús. Ami nagy problémát látok még, az a szakmai utánpótlás hiánya, mivel a középvezetők és a szakmunkások eléri a nyugdíjkorhatárt. Én rengeteget tanultam a halászmesterektől – például *Békés Feritől* –, akiknél apáról fiúra is szállt a mesterség továbbvitele. Ma már alig-alig van ilyen halászdinasztia. De hogy jót is mondjak: az intenzív technológiák fejlesztése jó irány, s a tógazdaságokban is szép eredményeket érünk el a termelési technológiák fejlesztésével.

• Hogyan él ma a 80 éves Balogh József?

– Keresem még egy kicsit a helyemet. Egyrészt most a családfakutatásban szeretnék jobban elmélyedni. Erdélyből származunk, őseim nagy része Marosvásárhely környékéről származik, de még édesapám és testvérei is Erdély szülőttei. Természetesen a halászatot nem szeretném mellőzni, továbbra is figyelem az ágazat történéseit, és ha mondhatom, akkor hangsúlyozom, hogy ma is halásznak tartom magam. Ezt talán alátámasztja az is, hogy a halászatban 62 aktív esztendő töltöttem el.

HAJTUN GYÖRGY

Gazdára talált a fődíj

Ez év január 1-jével a horgászregisztráció elvégzését követően a korábbi, papír alapú horgászigazolványt felváltotta a Magyar Horgász-kártya. A Magyar Országos Horgász Szövetség a regisztráció ösztönzésére nyere-ményjátékot szervezett, melynek fődíja egy Toyota RAV4 Hybrid személygépjár-mű volt.

A Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) a horgászregisztráció ösztönzésére és kiemelten a Magyar Horgász-kártya igénylésére irányuló nyere-ményjátékán *Blahó László* ászári horgász nyerte a Toyota RAV4 Hybrid sze-mélygépjárművet, a kétszemélyes flori-dai horgászudulásnak pedig Pest megyé-ben, Kiskunlacházán örülhettek. Az

újabb felajánlásoknak is köszönhetően a közjegyző jelentésében megtartott nyere-ményjáték-sorsoláson – a nyere-ményadót is tartalmazóan – végül össze-sen több, mint bruttó 20 millió forint ér-tékben 103 nyere-ményt sorsoltak ki. Az így lezárt opcionális regisztrációs idősza-kot követően, az Országgyűlés döntésé-nek köszönhetően 2019. január 1-jétől már minden állami horgászjegyet kiváltani szándékozó horgász számára kötele-ző válik az eddigi papír alapú horgásziga-zolvány lecserélése az új plastik horgász-kártyára. A sikeres előregisztrációs folyamatnak köszönhetően január köze-péig több, mint 265 000 horgász regisz-trált és 163 500 fő már igényelte is a horgász-kártyáját.

A 2018. szeptember 1-jén indult horgászregisztráció és a Magyar Horgász-kártya igénylésének folyamata, a most kialakított törvényi előírásoknak megfele-lve, 2019. január 1-jét követően a MOHOSZ közfeladat-ellátása keretében már mindenkinek kötelezővé válik, aki állami horgászjegyet kíván kiváltani.

A regisztráció és hozzá kapcsolva a Magyar Horgász-kártya igénylése tovább-ra is az erre a célra kialakított online re-gisztrációs felületen, a www.mohosz.hu oldalon érhető el. Az online regisztráció és igénylés elvégezhető bármely típusú elektronikus eszközről, és személyes tá-mogatás is lehetséges a magyarországi Digitális Jólét Program Pontokon.

MOHOSZ-ELNÖKSÉG

Tisztelt Érdeklődők!

A Kaposvári Egyetem Halászati szak-mérnök szakirányú továbbképzést indít 2019 tavaszán!

A képzés célja olyan, az állami, illetve a magánszektorban a tógazdasági és a termé-szetes vízi halgazdálkodást irányító, felsőfokú végzettségű szakemberek to-vábbképzése, akik ismerik a halászat és akvakultúra biológiai törvényszerűségeit, korszerű technológiai eljárásait, elsajátít-ják a halászat pénzügyi, jogi és kereske-delmi szabályozási normáit, az Európai Unió Közös Halászati Politikájának elő-írásait, a haltermelő vállalkozások sikeres működtetéséhez, a belvízi halászathoz és a tógazdasági haltermeléshez szükséges ismereteket.

Jelentkezési feltételek: Agrárképzési terület mezőgazdasági képzési ágában, il-letve környezetgazdálkodási és termé-szetvédelmi képzési ágában szerzett alap-fokozatú mérnöki szakképzettség, ideért-ve a főiskolai végzettséget is.

Képzési idő: 4 félév

A költségterítés összege: 170 000 Ft/ félév

Jelentkezési határidő: 2019. február 8.

További információ és jelentkezés:

Tóth Ildikó felnőttképzési koordinátor
Telefonszám: (06-82) 505-800, 2654 mel-lék
Email: toth.ildiko@ke.hu
Honlap: www.ke.hu/oktatas/kepzesek/szakiranyu-tovabbkepzesek

Sajtóközlemény a „süllőszaporítás optimalizálása” című NEMZ_15-1-2016-0016 projektről

A süllő Európában a legértékesebb halfajok közé tartozik, keresleti piaccal rendelkezik. Az EU legtöbb országában létesültek süllőnevelésre szakosodott telepek, azonban működésük egyik korlátja, hogy a jó minőségű, nagy tömegű lárvaellátás és tápra szoktatás üzemi szinten nagyságrendekkel gyengébb hatékonysággal működik, mint laboratóriumi/kísérleti környezetben. A projekt célja a süllőtermelés, és ezen belül a faj indukált szaporításának fejlesztése intenzív körülmények között. A technológiai fejlesztések között szerepel az ivaré-ést és szaporítást elősegítő fototermál program(ok) kidolgozása, az indukált szaporításhoz nélkülözhetetlen hormonkezelési mód(ok) optimalizációja, az intenzív rendszerű termelés-hez alkalmas szülői vonalak létrehozása.

Az utóbbi feladat kiválasztásához cél a különböző eredetű süllőállományok (francia, magyar vad és domesztikált süllőállományok) szaporíthatóságának, valamint lárvaik és az ivadékaik azonos körülmények közötti, intenzív rendszerben történő nevelhetőségének vizsgálata, kiértékelése. Minden technológiai lépés kidolgozását a költséghatékonyság is jelentősen befolyásolni fogja. A projekt végére olyan süllővonalak kialakítását tervezzük, amelyek a jövőbeni szelekciós tenyésztést nagymértékben elősegítik. Az elért eredmények részben közvetlenül beépülnek a konzorcium piaci partnereinek termelési szerkezetébe, másfelől a kísérleti eredmények nyilvánosságra hozatala (protokoll-leírások) lehetőséget teremtenek arra, hogy üzemi szintű hasznosításuk révén az EU importsüllő-függősége csökkenjen, valamint a fogyasztói igények minél nagyobb hányadát EU-n belüli vállalko-zások állítsák elő. A Magyarországi Halászati Operatív Program, valamint a MAHOP program aktuális célkitűzéséhez is teljes mértékben illeszkedik a kutatás.

- a kedvezményezettek neve: BMT Invest Halszaporító és Kereskedelmi Kft., Szent István Egyetem
- a projekt címe: A süllőszaporítás optimalizálása
- a szerződött támogatás összege: 89 900 200 Ft
- a támogatás mértéke (%-ban): 87,79%
- a projekt tervezett befejezési dátuma (ha megvalósult, akkor a tényleges befejezés): 2016. 2. 1-2019. 1. 31.
- projekt azonosító száma: NEMZ_15-1-2016-0016

